

Trusting Our Father

By Elder David P. Homer
Of the Seventy

Stole på vår Fader

Av eldste David P. Homer
i De sytti

October 2024 general conference

God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him.

On June 1, 1843, Addison Pratt left Nauvoo, Illinois, to preach the gospel in the Hawaiian Islands, leaving his wife, Louisa Barnes Pratt, to care for their young family.

In Nauvoo, as persecutions intensified, forcing the Saints to leave, and later at Winter Quarters as they prepared to migrate to the Salt Lake Valley, Louisa faced the decision of whether to make the journey. It would have been easier to stay and to wait for Addison to return than to travel alone.

On both occasions, she sought guidance from the prophet, Brigham Young, who encouraged her to go. Despite the great difficulty and her personal reluctance, she successfully made the journey each time.

Initially, Louisa found little joy in traveling. However, she soon began to welcome the green prairie grass, colorful wildflowers, and patches of ground along the riverbanks. “The gloom on my mind wore gradually away,” she recorded, “and there was not a more mirthful woman in the whole company.”

Louisa’s story has deeply inspired me. I admire her willingness to set aside her personal preferences, her ability to trust God, and how exercising her faith helped her to see the situation differently.

She has reminded me that we have a loving Father in Heaven, who cares for us wherever we are, and that we can trust Him more than anyone or anything else.

The Source of Truth

Gud stoler på at vi tar mange viktige avgjørelser, og i alle saker, ber han oss om å stole på ham.

Den 1. juni 1843 forlot Addison Pratt Nauvoo i Illinois for å forkynne evangeliet på Hawaii, og overlot til sin hustru, Louisa Barnes Pratt, å ta seg av deres unge familie.

I Nauvoo, da forfølgelsene økte, og de hellige måtte dra, og senere i Winter Quarters da de forberedte seg til å migrere til Saltsjødalen, sto Louisa overfor avgjørelsen om hun skulle gjennomføre reisen eller ikke. Det ville ha vært lettere å bli værende og vente på at Addison kom tilbake, enn å reise alene.

Ved begge anledninger søkte hun veiledning fra profeten, Brigham Young, som oppfordret henne til å dra. Til tross for de store vanskelighetene og hennes personlige motvilje, klarte hun å gjennomføre reisen hver gang.

Til å begynne med fant Louisa liten glede i å reise. Men snart begynte hun å glede seg over det grønne præriegresset, de fargerike villblomstene og jordlappene langs elvebredden. “Dysterheten i mitt sinn forsvant gradvis,” skrev hun, “og det fantes ikke en muntre kvinne i hele kompaniet.”

Louisas historie har inspirert meg dypt. Jeg beundrer hennes villighet til å sette til side sine personlige preferanser, hennes evne til å stole på Gud, og hvordan utøvelse av hennes tro hjalp henne til å se situasjonen annerledes.

Hun har minnet meg på at vi har en kjærlig Fader i himmelen som bryr seg om oss uansett hvor vi er, og at vi kan stole mer på ham enn noen annen eller noe annet.

Kilden til sannhet

God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him. This is especially difficult when our judgment or public opinion differs from His will for His children.

Some suggest that we should redraw the lines between what is right and what is wrong because they say that truth is relative, reality is self-defined, or God is so generous that He does not actually care about what we do.

As we seek to understand and accept God's will, it is helpful to remember that the boundaries between right and wrong are not for us to define. God has established these boundaries Himself, based on eternal truths for our benefit and blessing.

The desire to change God's eternal truth has a long history. It started before the world began, when Satan rebelled against God's plan, seeking selfishly to destroy human agency. Following this pattern, people like Sherem, Nehor, and Korihor have argued that faith is foolish, revelation is irrelevant, and whatever we want to do is right. Sadly, so very often these deviations from God's truth have led to great sorrow.

While some things may depend on context, not everything does. President Russell M. Nelson has consistently taught that God's saving truths are absolute, independent, and defined by God Himself.

Our Choice

Whom we choose to trust is one of life's important decisions. King Benjamin instructed his people, "Believe in God; believe that he is ... ; believe that he has all wisdom ... ; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend."

Fortunately, we have the scriptures and guidance from living prophets to help us understand God's truth. If clarification beyond what we have is needed, God provides it through His prophets. And He will respond to our sincere prayers through the Holy Ghost as we seek to understand truths we do not yet fully appreciate.

Elder Neil L. Andersen once taught that we should not be surprised "if at times [our] personal views are not initially in harmony with the teachings of the Lord's prophet. These are moments of learning," he said, "of humility, when we go to our knees in prayer. We walk forward in faith, trusting in God, knowing that with time

Gud stoler på at vi tar mange viktige avgjørelser, og i alle saker, ber han oss om å stole på ham. Dette er spesielt vanskelig når vår dømmekraft, eller offentlige mening, avviker fra hans vilje for sine barn.

Noen foreslår at vi skulle trekke grensene på nytt mellom hva som er rett og hva som er galt fordi de sier at sannheten er relativ, virkeligheten er selvdefinert, eller Gud er så generøs at han egentlig ikke bryr seg om hva vi gjør.

Når vi prøver å forstå og akseptere Guds vilje, er det nyttig å huske at grensene mellom rett og galt ikke er opp til oss å definere. Gud har selv satt disse grensene, basert på evige sannheter til vårt beste og til velsignelse for oss.

Ønsket om å forandre Guds evige sannhet har en lang historie. Den begynte før verden ble til, da Satan gjorde opprør mot Guds plan og søkte egoistisk å ødelegge menneskets handlefrihet. Etter dette mønsteret har personer som Sherem, Nehor og Korihor hevdet at tro er tåpelig, åpenbaring er irrelevant, og at alt vi ønsker å gjøre, er riktig. Dessverre har disse avvikene fra Guds sannhet ofte ført til stor sorg.

Selv om noen ting kan avhenge av sammenhengen, gjør ikke alt det. President Russell M. Nelson har konsekvent sagt at Guds frelsende sannheter er absolutte, uavhengige og definert av Gud selv.

Vårt valg

Hvem vi velger å stole på, er en av livets viktige avgjørelser. Kong Benjamin instruerte sitt folk: "Tro på Gud! tror at han er ... Tro at han har all visdom ... Tro at mennesket ikke fatter alt som Herren fatter."

Heldigvis har vi Skriftene og veiledning fra levende profeter som kan hjelpe oss å forstå Guds sannhet. Hvis det er behov for en klargjøring utover det vi har, sørger Gud for den gjennom sine profeter. Og han vil besvare våre oppriktige bønner gjennom Den hellige ånd når vi prøver å forstå sannheter vi ennå ikke fullt ut verdsetter.

Eldste Neil L. Andersen sa en gang at vi ikke skulle bli overrasket "om [vårt] eget syn ikke umiddelbart er i harmoni med det Herrens profet underviser. Dette er stunder for å lære," sa han, "for ydmykhet og for å gå ned på våre knær i bønn. Vi går fremover i tro og stoler på Gud, i visshet om at vi med tiden vil motta mer åndelig

we will receive more spiritual clarity from our Heavenly Father.”

At all times, it is helpful to remember Alma’s teaching that God gives His word according to the attention and effort we devote to it. If we heed God’s word, we will receive more; if we ignore His counsel, we will receive less and less until we have none. This loss of knowledge does not mean that the truth was wrong; rather, it shows that we have lost the capacity to understand it.

Look to the Savior

In Capernaum, the Savior taught about His identity and mission. Many found His words difficult to hear, leading them to turn their backs and “[walk] no more with him.”

Why did they walk away?

Because they did not like what He said. So, trusting their own judgment, they walked away, denying themselves blessings that would have come had they stayed.

It is easy for our pride to come between us and eternal truth. When we don’t understand, we can pause, let our feelings settle, and then choose how to respond. The Savior urged us to “look unto [Him] in every thought; doubt not, fear not.” When we focus on the Savior, our faith can start to overcome our concerns.

As President Dieter F. Uchtdorf encouraged us to do: “Please, first doubt your doubts before you doubt your faith. We must never allow doubt to hold us prisoner and keep us from the divine love, peace, and gifts that come through faith in the Lord Jesus Christ.”

Blessings Come to Those Who Stay

As the disciples walked away from the Savior that day, He then asked the Twelve, “Will ye also go away?”

Peter answered:

“Lord, to whom shall we go? thou hast the words of eternal life.

“And we believe and are sure that thou art that Christ, the Son of the living God.”

Now, the Apostles lived in the same world, and they faced the same social pressures as the disciples who walked away. However, in this moment, they chose their faith and trusted God, thus preserving blessings God gives to those who stay.

klarhet fra vår himmelske Fader.”

Til enhver tid er det nyttig å huske Almas lære om at Gud gir sitt ord i forhold til den oppmerksomhet og innsats vi vier det. Hvis vi gir akt på Guds ord, vil vi motta mer. Hvis vi ignorerer hans råd, vil vi motta mindre og mindre til vi ikke har noe. Dette tapet av kunnskap betyr ikke at sannheten var feil. Det viser snarere at vi har mistet evnen til å forstå den.

Se hen til Frelseren

I Kapernaum underviste Frelseren om sin identitet og misjon. Mange syntes hans ord var vanskelige å høre, noe som fikk dem til å snu ryggen til og “gikk ikke lenger omkring med ham”.

Hvorfor gikk de sin vei?

Fordi de ikke likte det han sa. Så de stolte på sin egen dømmekraft, gikk sin vei og nektet seg selv velsignelser som ville ha kommet hvis de hadde blitt værende.

Det er lett at vår stolthet kommer mellom oss og evig sannhet. Når vi ikke forstår, kan vi stoppe opp, la følelsene roe seg og så velge hvordan vi vil respondere. Frelseren oppfordrer oss til å: “Se hen til [ham] i enhver tanke, tvil ikke, frykt ikke.” Når vi fokuserer på Frelseren, kan vår tro begynne å overvinne våre bekymringer.

Som president Dieter F. Uchtdorf har oppfordret oss til å gjøre: “Tvil på deres tvil før dere tviler på deres tro. Vi må aldri la tvil holde oss fanget og borte fra den guddommelige kjærlighet og fred og de dyrebare gaver som kommer ved tro på den Herre Jesus Kristus.”

Velsignelser kommer til dem som blir værende

Da disiplene gikk bort fra Frelseren den dagen, spurte han De tolv: “Vil også dere gå bort?”

Peter svarte:

“Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord.

Og vi tror og vet at du er Guds Hellige!”

Nå levde apostlene i den samme verden, og de møtte det samme sosiale presset som disiplene som gikk sin vei. Men i dette øyeblikket valgte de sin tro og stolte på Gud, og slik bevarte de velsignelser Gud gir til dem som blir værende.

Perhaps you, like me, sometimes find yourself on both sides of this decision. When we find it difficult to understand or embrace God's will, it is comforting to remember that He loves us as we are, wherever we are. And He has something better for us. If we reach out to Him, He will assist us.

While reaching out to Him can be difficult, just as the father who sought healing for his son was told by the Savior, "All things are possible to him that believeth." In our moments of struggle, we too can cry out, "Help thou [my] unbelief."

Submitting Our Will to His

Elder Neal A. Maxwell once taught that "the submission of one's will is really the only uniquely personal thing we have to place on God's altar." No wonder King Benjamin was so eager that his people become "as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father."

As always, the Savior set the perfect example for us. With a heavy heart, and knowing the painful work He had to do, He submitted to His Father's will, fulfilling His messianic mission and opening the promise of eternity to you and me.

The choice to submit our will to God's is an act of faith that lies at the heart of our discipleship. In making that choice, we discover that our agency is not diminished; rather, it is magnified and rewarded by the presence of the Holy Ghost, who brings purpose, joy, peace, and hope we can find nowhere else.

Several months ago, a stake president and I visited a sister in his stake and her young adult son. After years away from the Church, wandering difficult and unfriendly paths, she had returned. During our visit, we asked her why she had come back.

"I had made a mess of my life," she said, "and I knew where I needed to be."

I then asked her what she had learned in her journey.

With some emotion, she shared that she had learned that she needed to attend church long enough to break the habit of not coming and that she needed to stay until it was where she wanted to be. Her return was not easy, but as she exercised faith in the Father's plan, she felt the Spirit

Kanskje du, i likhet med meg, noen ganger begynner deg på begge sider av denne avgjørelsen. Når vi synes det er vanskelig å forstå eller ta imot Guds vilje, er det betryggende å huske at han elsker oss slik vi er, uansett hvor vi er. Og han har noe bedre til oss. Hvis vi strekker oss ut til ham, vil han hjelpe oss.

Selv om det kan være vanskelig å strekke seg ut til ham, akkurat som faren som søkte helbredelse for sin sønn, ble fortalt av Frelseren: "Alt er mulig for den som tror." I våre vanskelige stunder kan vi også rope: "Hjelp min vantro."

Underkaste oss Hans vilje

Eldste Neal A. Maxwell underviste en gang: "Å underkaste sin vilje [er] virkelig det eneste personlige vi har å legge på Guds alter." Ikke rart at Kong Benjamin var så ivrig etter at hans folk skulle bli "som et barn, lydig, saktmodig, ydmyk, tålmodig, full av kjærlighet, villig til å bøye [oss] for alt som Herren finner gavnlige å pålegge [oss], likesom et barn bøyer seg for sin far."

Som alltid viste Frelseren oss det fullkomne eksempel. Med et tungt hjerte og med kjennskap til det smertefulle arbeidet han måtte gjøre, underkastet han seg sin Faders vilje, oppfylte sin messianske misjon og åpnet evighetens løfte for dere og meg.

Valget å underkaste oss Guds vilje er en troshandling som står sentralt i vårt disippelskap. Når vi tar dette valget, oppdager vi at vår handlingsfrihet ikke blir svekket. Den blir snarere forsterket og belønnet ved Den hellige ånds nærvær, som gir mening, glede, fred og håp som vi ikke finner noe annet sted.

For noen måneder siden besøkte en stavsprest og jeg en søster i staven hans og hennes unge voksne sønn. Etter mange år borte fra Kirken, vandrende på vanskelige og uvennlige veier, hadde hun vendt tilbake. Under besøket vårt spurte vi henne hvorfor hun hadde kommet tilbake.

"Jeg hadde rotet til livet mitt," sa hun, "og jeg visste hvor jeg trengte å være."

Så spurte jeg henne hva hun hadde lært på reisen.

Noe følelsesladet, fortalte hun at hun hadde lært at hun måtte gå i kirken lenge nok til å bryte vanen med ikke å komme, og at hun måtte bli værende der til det var der hun ønsket å være. Det var ikke lett å komme tilbake, men da hun utøvde tro på Faderens plan, følte hun Ånden

return.

And then she added, “I have learned for myself that God is good and that His ways are better than mine.”

I bear witness of God, our Eternal Father, who loves us; of His Son, Jesus Christ, who saved us. They know our hurts and challenges. They will never forsake us and know perfectly how to succor us. We can be of good cheer as we trust Them more than anyone or anything else. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

vende tilbake.

Og så tilføyde hun: “Jeg har selv lært at Gud er god, og at hans veier er bedre enn mine.”

Jeg bærer vitnesbyrd om Gud vår evige Fader, som elsker oss, om hans Sønn Jesus Kristus, som frelste oss. De kjenner våre smerter og utfordringer. De vil aldri svikte oss og vet fullkomment hvordan de kan hjelpe oss. Vi kan være ved godt mot når vi stoler mer på dem enn noen eller noe annet. I Jesu Kristi hellige navn. Amen.